

ngợi khen và lòng biết ơn Thượng Đế Toàn Năng. Không mọi ai có thể cầm được nước mắt.

Vào một ngày sắp tới, những người trung tín trong Thành Phố Vĩnh Cửu này sẽ nhận được các giáo lễ có tính chất vĩnh cửu trong Ngôi Nhà thánh của Thượng Đế.

Tôi bày tỏ lòng biết ơn vĩnh viễn của mình lên Cha Thiên Thượng về ngôi đền thờ giờ đây đang được xây cất ở thành phố Rome và về tất cả mọi đền thờ của chúng ta, các đền thờ ở bất cứ nơi đâu. Mỗi một đền thờ đứng làm ngọn hải đăng cho thế gian, là cách bày tỏ chứng ngôn của chúng ta rằng Thượng Đế Đức Chúa Cha Vĩnh Cửu hằng sống, Ngài mong muốn ban phước cho chúng ta và quả thật, ban phước cho các con trai và con gái của Ngài trong mọi thế hệ. Mỗi ngôi đền thờ của chúng ta là một cách bày tỏ chứng ngôn của chúng ta rằng cuộc sống mai sau là có thật và chắc chắn như cuộc sống ở nơi đây trên thế gian. Tôi làm chứng như vậy.

Các anh chị em thân mến, cầu xin cho chúng ta thực hiện bất cứ sự hy sinh nào cần thiết để tham dự đền thờ và có được tình thần đền thờ trong lòng và trong nhà của chúng ta. Cầu xin cho chúng ta đi theo Chúa và Đấng Cứu Rỗi của chúng ta, Chúa Giê Su Kỵ Tô, là Đấng đã hy sinh tội ác cho chúng ta, để chúng ta có thể có được cuộc sống vĩnh cửu và sự tôn cao trong vương quốc của Cha Thiên Thượng. Đây là lời cầu nguyện chân thành của tôi và tôi dâng lên lời cầu nguyện này, trong tôn danh của Đấng Cứu Rỗi, Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men. ■

GHI CHÚ

1. Joseph F. Smith, trong Conference Report, tháng Mười năm 1902, 3.
2. Xin xem Wilson Felipe Santiago và Linda Ritchie Archibald, "From Amazon Basin to Temple," *Church News*, ngày 13 tháng Ba năm 1993, 6.
3. Xin xem C. Jay Larson, "Temple Moments: Impossible Desire," *Church News*, ngày 16 tháng Ba năm 1996, 16.
4. Heber C. Kimball, trong Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* (1945), 67.
5. *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: Joseph F. Smith* (1998), 247.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, do Edward L. Kimball biên tập (1982), 301.
7. Janice Kapp Perry, "I Love to See the Temple," *Children's Songbook*, 95.

Bài của Anh Cả Richard G. Scott

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

Các Phước Lành Vĩnh Cửu của Hôn Nhân

Lễ gắn bó trong đền thờ có được ý nghĩa lớn lao hơn khi các anh chị em có kinh nghiệm thêm về cuộc sống. Lễ này sẽ giúp các anh chị em đến gần hơn với nhau mãi mãi cũng như tìm thấy niềm vui và sự mãn nguyện lớn lao.

Tôi nghĩ sứ điệp tuyệt vời đó do ca đoàn tuyệt diệu này mô tả là mẫu mực sống đối với nhiều người chúng ta: "cố gắng được giống như Chúa Giê Su."

Vào ngày 16 tháng Bảy năm 1953, Jeanene yêu quý và tôi, một cặp vợ chồng trẻ đã quỳ xuống tại bàn thờ trong Đền Thờ Manti. Chủ Tịch Lewis R. Anderson sử dụng thẩm quyền gắn bó và tuyên bố chúng tôi là vợ chồng kết hôn trong thời tại thế và suốt thời vĩnh cửu. Tôi không có khả năng để mô tả cảm giác bình an và thanh thản đến từ sự bảo đảm rằng nếu tôi tiếp tục sống xứng đáng, thì tôi sẽ sống vĩnh viễn với Jeanene yêu quý và với con cái của chúng tôi nhờ vào giáo lễ thiêng liêng đó đã được thực hiện với thẩm quyền chức tư tế thích đáng trong nhà của Chúa.

Bây giờ con đã được gắn bó với chúng tôi qua các giáo lễ thiêng liêng

của đền thờ. Jeanene, người vợ yêu quý và hai trong số các con của chúng tôi đã qua đời. Họ mang đến động cơ thúc đẩy mạnh mẽ cho mỗi người còn lại trong gia đình để sống sao cho chúng tôi có thể cùng nhau nhận được tất cả các phước lành vĩnh cửu đã được hứa trong đền thờ.

Hai nền tảng thiết yếu hỗ trợ kế hoạch hạnh phúc của Cha Thiên Thượng là hôn nhân và gia đình. Ý nghĩa cao quý của hai nền tảng này đã bị các nỗ lực liên tục của Sa Tan nhắm vào để phá vỡ gia đình và làm suy yếu ý nghĩa của các giáo lễ đền thờ đang ràng buộc gia đình lại với nhau trong thời vĩnh cửu. Lễ gắn bó trong đền thờ có được ý nghĩa lớn lao hơn khi các anh chị em có kinh nghiệm thêm về cuộc sống. Lễ này sẽ giúp các anh chị em đến gần hơn với nhau mãi mãi và tìm thấy niềm vui và sự mãn nguyện lớn lao trên trần thế.

Có lần tôi đã học được một bài học quan trọng từ vợ tôi. Do nghề nghiệp, tôi đi công tác rất nhiều. Tôi đã đi xa gần hai tuần và trở về nhà vào một sáng thứ Bảy. Tôi có bốn giờ đồng hồ trước khi phải đi dự một buổi họp khác. Tôi nhận thấy cái máy giặt nhỏ của chúng tôi bị hư và vợ tôi đang giặt đồ bằng tay. Tôi bắt đầu sửa cái máy đó.

Jeanene đến gần và nói: “Rich, anh đang làm gì đó?”

Tôi nói: “Anh đang sửa cái máy giặt để em không phải giặt bằng tay.”

Vợ tôi nói: “Không anh ơi, hãy ra chơi với các con đi.”

Tôi nói: “Anh có thể chơi với chúng bất cứ lúc nào. Anh muốn giúp em mà.”

Rồi vợ tôi nói: “Richard, làm ơn ra chơi với các con đi.”

Khi vợ tôi nói với tôi như ra lệnh thì tôi vâng theo.

Tôi đã có một thời gian tuyệt vời với con cái của chúng tôi. Chúng tôi chạy đuổi bắt nhau và nằm lăn trên đồng lá mùa thu. Sau đó, tôi đi họp. Có lẽ tôi đã quên kinh nghiệm đó nếu đó không phải là bài học mà vợ tôi muốn tôi phải học.

Sáng hôm sau, khoảng 4 giờ sáng, tôi bị đánh thức khi cảm thấy có hai cánh tay nhỏ bé quàng vào cổ, một cái hôn trên má và những lời này thì thào vào tai mà tôi sẽ không bao giờ quên được: “Cha ơi, con thương cha. Cha là người bạn thân nhất của con.”

Nếu các anh chị em có được kinh nghiệm như thế với gia đình mình, thì các anh chị em đang có một trong những niềm vui thiêng liêng nhất của cuộc sống.

Nếu các em là một thanh niên thuộc vào độ tuổi lập gia đình nhưng chưa kết hôn, thì đừng lãng phí thì giờ cho những cuộc đeo đuổi vô ích. Hãy tiếp tục sống và tập trung vào việc kết hôn. Hãy tích cực theo đuổi các mục tiêu ngay chính trong cuộc sống này. Các em thanh niên, hãy phục vụ truyền giáo một cách xứng đáng. Rồi đặt ưu tiên cao nhất của mình là tìm kiếm một người bạn đời vĩnh cửu xứng đáng. Khi các em nhận thấy mình đang thích một thiếu nữ, thì hãy cho cô ấy thấy rằng mình là

một người đặc biệt mà cô ấy sẽ có hứng thú để tìm hiểu rõ hơn. Hãy đưa cô ấy đến những nơi lành mạnh. Hãy trở tài cho cô ấy thấy. Nếu muốn có một người vợ tuyệt vời, các em cần phải để cho cô ấy thấy mình là một người đàn ông tuyệt diệu và một người chồng tương lai.

Nếu đã tìm ra một người nào đó, thì các em có thể tạo ra một khoảng thời gian tìm hiểu và cuộc hôn nhân thật tuyệt vời, và các em sẽ được vô cùng hạnh phúc vĩnh viễn khi ở trong vòng ranh giới của sự xứng đáng mà Chúa đã đề ra.

Nếu đã lập gia đình, các anh chị em có chung thủy với người phối ngẫu của mình về mặt tình cảm lẫn về thể xác không? Các anh chị em có trung thành với các giao ước hôn

nhân của mình không? Các anh chị em có bao giờ trò chuyện với một người nào khác mà không muốn người phối ngẫu của mình nghe được không? Các anh chị em có nhân từ và hỗ trợ người phối ngẫu và con cái của mình không?

Thưa các anh em, các anh em có hướng dẫn trong những sinh hoạt gia đình như học thánh thư, cầu nguyện chung gia đình và buổi họp tối gia đình không hay là vợ của các anh em phải làm các bốn phận mà các anh em đã không làm vì thiếu quan tâm trong nhà? Các anh em có thường nói với vợ mình là các anh em yêu vợ mình biết bao không? Điều này sẽ làm cho người vợ vô cùng hạnh phúc. Khi tôi nói với những người đàn ông về điều đó, thì họ nói với tôi: “Ồ, vợ tôi biết rồi mà.” Các anh em cần phải nói cho vợ mình biết. Một người phụ nữ sẽ tăng trưởng và được ban phước dồi dào hơn bởi lời nói trấn an đó. Hãy bày tỏ lòng biết ơn về điều mà người phối ngẫu làm cho mình. Hãy thường xuyên bày tỏ tình yêu thương và lòng biết ơn đó. Điều đó sẽ làm cho cuộc sống phong phú, thú vị và có ý nghĩa hơn. Đừng kiếm chế những cách bày tỏ tình yêu tự nhiên đó. Và việc các anh em ôm vợ mình vào lòng trong khi nói lời yêu thương thì càng hữu hiệu hơn nữa.

Tôi học được từ vợ tôi tầm quan trọng của những cách biểu lộ. Khi chúng tôi mới hết hôn, tôi thường mở thánh thư của mình ra để đưa ra một sứ điệp, rồi tôi thường bắt gặp một bức thư ngắn đầy âu yếm và hỗ trợ mà Jeanene đã kẹp vào giữa các trang giấy. Đôi khi, các bức thư ngắn này rất dịu dàng đến nỗi tôi khó có thể tiếp tục nói chuyện. Những bức thư ngắn này từ một người vợ yêu quý đã và vẫn tiếp tục là một niềm an ủi và soi dẫn vô giá.

Tôi cũng bắt đầu làm như vậy đối với vợ tôi, mà không biết rằng những lá thư ngắn này có ý nghĩa biết bao đối với bà. Tôi còn nhớ một năm nọ, chúng tôi không có đủ tiền để tôi tặng bà một món quà nhân dịp lễ Tình Yêu, nên tôi quyết định vẽ một bức tranh bằng màu nước lên trên mặt trước cánh cửa tủ lạnh. Tôi đã vẽ với hết khả

năng của mình nhưng tôi đã mắc phải một lỗi. Đó là loại sơn dùng để tráng men chứ không phải màu nước. Vợ tôi không bao giờ để cho tôi cố gắng xóa đi bức tranh cổ định đó.

Tôi nhớ một ngày nọ, tôi lấy một vài mẫu giấy hình tròn nhỏ từ tờ giấy được đục lỗ ra và viết lên trên đó các con số từ 1 đến 100. Tôi lật ra mặt sau của mỗi mẫu giấy tròn đó, viết một bức thư ngắn cho bà, mỗi mẫu giấy hình tròn là một chữ. Rồi tôi gộp chúng lại và cho hết vào một cái phong bì. Tôi nghĩ rằng bà sẽ vui thích lắm.

Khi bà qua đời, tôi đã thấy trong những đồ đạc cá nhân của bà những lá thư ngắn giản dị chúng tôi đã chia sẻ với nhau mà bà đã quý trọng biết bao. Tôi thấy rằng bà đã cẩn thận dán mỗi một mẫu giấy hình tròn đó lên trên một tờ giấy. Không những bà đã giữ những bức thư ngắn của tôi mà bà còn bảo vệ chúng bằng vỏ bọc nhựa thể như chúng là một kho báu quý giá. Chỉ có một lá thư ngắn bà đã không để chung với mấy lá thư ngắn khác. Lá thư đó vẫn còn nằm ở sau mặt kính của cái đồng hồ trong nhà bếp của chúng tôi. Lá thư ngắn đó có viết như sau: "Jeanene ơi, đã đến lúc để anh nói rằng anh yêu em." Lá thư vẫn còn nằm đấy để nhắc nhở tôi về người con gái đặc biệt đó của Cha Thiên Thượng.

Khi nhìn lại cuộc sống chung của chúng tôi, tôi nhận biết rằng chúng tôi đã được ban phước biết bao. Chưa bao giờ có một cuộc tranh cãi trong nhà chúng tôi, chưa từng có một lời nói tàn nhẫn giữa chúng tôi. Giờ đây, tôi nhận biết rằng phước lành đó có được là nhờ bà. Đó là kết quả từ việc bà sẵn lòng ban phát, chia sẻ và không bao giờ nghĩ đến bản thân mình. Trong cuộc sống chung của chúng tôi về sau, tôi đã cố gắng noi gương bà. Tôi đề nghị rằng các anh chị em là vợ chồng nên làm như vậy trong nhà mình.

Tình yêu thanh khiết là một quyền năng tốt lành, vô song, mạnh mẽ. Tình yêu ngay chính là nền tảng của một cuộc hôn nhân thành công. Đó là nguyên nhân chính yếu của việc con cái được mãn nguyện và được phát triển tốt đẹp. Ai có thể đo lường đúng ảnh hưởng ngay chính của tình mẫu tử? Những kết quả lâu dài nào sẽ nảy sinh từ những hạt mầm lẽ thật mà một người mẹ cẩn thận gieo trồng và ân cần chăm sóc trong vùng đất màu mỡ của tâm trí đứa con luôn tin cậy? Là người mẹ, các chị em đã được Chúa ban cho bản năng thiêng liêng để giúp cảm nhận được tài năng đặc biệt và khả năng độc đáo của con mình. Cùng với chồng của mình, các chị em có thể nuôi dưỡng, củng cố và làm cho

các đặc tính đó phát triển.

Hôn nhân thật là đầy thỏa mãn. Hôn nhân thật là tuyệt vời. Với thời gian, các anh chị em bắt đầu suy nghĩ giống nhau, có cùng những ý tưởng và ấn tượng như nhau. Các anh chị em có những lúc vô cùng hạnh phúc, cũng có những lúc thử thách và gian nan, nhưng Chúa hướng dẫn các anh chị em cùng nhau vượt qua tất cả những kinh nghiệm để tăng trưởng đó.

Một đêm nọ, Richard, đứa con trai nhỏ của chúng tôi, bị bệnh tim thức giấc và khóc. Hai chúng tôi đều nghe nó khóc. Thường thường vợ tôi luôn luôn ngồi dậy đi lo cho đứa bé đang khóc nhưng lần này, tôi nói: "Anh sẽ lo cho nó."

Vì bệnh tình của nó, nên khi nó bắt đầu khóc, quả tim nhỏ bé của nó đập rất nhanh. Nó nôn mửa và làm dơ bẩn giường chiếu. Đêm hôm đó, tôi bế chặt nó vào lòng để cố gắng làm dịu bớt nhịp đập của quả tim và làm cho nó ngừng khóc trong khi tôi thay quần áo cho nó và trải tấm trải giường mới. Tôi bế nó vào lòng cho đến khi nó ngủ. Lúc bấy giờ, tôi đã không biết rằng nó sẽ qua đời chỉ trong một vài tháng sau đó. Tôi sẽ luôn luôn nhớ là tôi đã bế nó trong vòng tay mình vào lúc nửa khuya đêm đó.

Tôi còn nhớ rất rõ cái ngày nó qua đời. Khi Jeanene và tôi lái xe về nhà từ bệnh viện, chúng tôi đã tắt xe vào bên lề đường. Tôi ôm vợ tôi vào lòng. Mỗi người chúng tôi khóc một chút, nhưng chúng tôi biết rằng chúng tôi sẽ có đứa con đó ở bên kia bức màn che vì chúng tôi đã lập các giao ước trong đền thờ. Điều đó đã làm cho việc mất nó có phần dễ dàng hơn để chấp nhận.

Lòng nhân từ của Jeanene đã dạy cho tôi rất nhiều điều quý báu. Tôi thì chưa chín chắn còn bà thì rất có kỷ luật và có Thánh Linh. Hôn nhân mang đến một bối cảnh lý tưởng để khắc phục bất cứ khuynh hướng ích kỷ hoặc tự mãn nào. Tôi nghĩ một trong các lý do mà chúng ta được khuyến nhủ phải kết hôn sớm trong đời là để tránh việc phát triển các tính nết khó thay đổi.

Tôi lấy làm tiếc cho anh em nào chưa lựa chọn điều đó để tìm kiếm một người bạn đời vĩnh cửu và lòng tôi buồn bã cho các chị em chưa có cơ hội kết hôn. Một số các anh chị em có thể cảm thấy cô đơn, không được đánh giá cao và không thể thấy được làm thế nào để có thể có được các phước lành của hôn nhân và con cái hoặc gia đình của mình. Tất cả mọi điều đều có thể thực hiện được đối với Chúa, và Ngài giữ lời hứa mà Ngài đã soi dẫn cho các vị tiên tri của Ngài để tuyên bố. Thời vĩnh cửu là một thời kỳ rất dài. Hãy có đức tin nơi những lời hứa đó, và sống xứng đáng với những lời hứa đó để đến kỳ định của Chúa, Ngài có thể làm cho những lời hứa đó trở thành sự thật trong cuộc sống của các anh chị em. Các anh chị em chắc chắn sẽ nhận được mỗi phước lành đã được hứa vì các anh chị em xứng đáng với phước lành đó.

Tôi xin lỗi vì đã nói về người vợ yêu quý của mình là Jeanene, nhưng chúng tôi là một gia đình vĩnh cửu. Vợ tôi luôn luôn vui vẻ, hạnh phúc và đa số những điều ấy có được từ việc phục vụ những người khác. Mặc dù trong khi đang bệnh nặng, nhưng trong lời cầu nguyện buổi sáng của mình, bà thường cầu xin Cha Thiên Thượng hướng dẫn bà đến một người nào đó mà bà có thể giúp đỡ. Lời cầu nguyện chân thành đó đã nhiều lần được đáp ứng. Gánh nặng của nhiều người đã được làm cho dễ chịu, cuộc sống của họ đã được sáng lạn. Bà đã được ban phước liên tục để làm một công cụ do Chúa hướng dẫn.

Tôi biết ý nghĩa của việc yêu thương một người con gái của Cha Thiên Thượng là người đã sống một cách huy hoàng trọn vẹn trong vai trò phụ nữ ngay chính của mình với ân điển và lòng tận tụy. Tôi tin rằng trong tương lai khi tôi gặp lại bà một lần nữa ở bên kia bức màn che, chúng tôi sẽ nhận ra rằng chúng tôi yêu nhau thấm thiết hơn. Chúng tôi sẽ còn biết ơn nhau nhiều hơn nữa sau khi đã sống xa cách nhau bởi bức màn che. Trong tôn danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men. ■

Bài của Anh Cả D. Todd Christofferson
Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

“Phàm Những Kẻ Ta Yêu thì Ta Quở Trách Sửa Phạt”

Chính là kinh nghiệm chịu đựng sự sửa phạt mới có thể cải tiến và chuẩn bị chúng ta cho những đặc ân thuộc linh lớn lao hơn.

Cha Thiên Thượng là Thượng Đế với nhiều kỳ vọng nơi chúng ta. Những kỳ vọng của Ngài nơi chúng ta được Vị Nam Tử của Ngài là Chúa Giê Su Kỵ Tô bày tỏ bằng những lời này: “Ta muốn các người phải được toàn hảo như ta, hay như Cha các người trên trời là toàn hảo vậy” (3 Nê Phi 12:48). Ngài dự định làm cho chúng ta được thánh thiện để chúng ta có thể “đương nổi vinh quang thượng thiên” (GLGU 88:22) và “ở nơi hiện diện của Ngài” (Môi Se 6:57). Ngài biết điều gì cần thiết, vậy nên Ngài ban cho các giáo lệnh và giao ước của Ngài, ân tứ Đức Thánh Linh và quan trọng hơn hết, là Sự Chuộc Tội và Sự Phục Sinh của Con Trai Yêu Dấu của Ngài để làm cho chúng ta có thể thay đổi được.

Trong tất cả điều này, mục đích của Thượng Đế là chúng ta, con cái của Ngài, có thể kinh nghiệm được niềm vui tốt bụng, được ở với Ngài vĩnh viễn và trở thành giống như Ngài vậy. Cách đây vài năm, Anh Cả

Dallin H. Oaks giải thích: “Sự Phán Xét Cuối Cùng không phải chỉ để đánh giá tất cả những hành động tốt và xấu những điều chúng ta đã làm, mà là việc nhìn nhận kết quả cuối cùng trong hành động và ý nghĩ của chúng ta—là con người chúng ta đã trở thành. Một người nào đó chỉ hành động thôi nhưng không thành tâm, thì không đủ. Các giáo lệnh, giáo lễ và giao ước của phúc âm không phải là bản liệt kê những ngân quỹ cần có trong một tài khoản nào đó ở thiên thượng. Phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô là kế hoạch cho chúng ta thấy cách trở thành con người mà Cha Thiên Thượng mong muốn.”¹

Đáng buồn thay, hầu hết các Kỵ Tô giáo thời cận đại không nhìn nhận rằng Thượng Đế đưa ra những đòi hỏi thật sự cho những người tin ở Ngài, thay vì thế, họ xem Ngài như là tôi tớ “sẽ đáp ứng nhu cầu của họ khi được gọi đến” hoặc một nhà trị liệu có vai trò giúp người khác “thấy hài lòng về bản thân họ.”² Đó là một quan điểm